
3

Herdenking van de heer Van Waterschoot

Aan de orde is **de herdenking van de heer C.Th.A. van Waterschoot (PPR)**.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking van de heer C.Th.A. van Waterschoot. Ik verzoek de leden en alle andere aanwezigen te gaan staan.

Wij hebben de goede gewoonte om de oud-leden die ons zijn ontvallen, hier te gedenken.

Vandaag gedenken wij Constant van Waterschoot, die 26 november jongstleden op 82-jarige leeftijd overleed. Hij was voor de PPR zeven jaar lid van de Eerste Kamer, van 17 september 1974 tot 10 september 1981. Ik heet ook zijn familie welkom bij deze herdenking.

Constantinus Theophilus Alouisius van Waterschoot werd op 5 augustus 1940 geboren in Kloosterzande, Zeeuws-Vlaanderen. Hij haalde zijn MO Frans, begon op zijn 21ste als leraar en kwam drie jaar later in vaste dienst bij de Rijkscholengemeenschap in Oostburg, nu deel van de gemeente Sluis, waar hij de rest van zijn werkende leven Frans bleef geven.

Toen hij 30 jaar oud was, werd Van Waterschoot voor het eerst gekozen als volksvertegenwoordiger. Hij werd lid van de Provinciale Staten van Zeeland voor de PPR, de Politieke Partij Radikalen. Uiteindelijk zou hij 25 jaar lid van Provinciale Staten Zeeland blijven: 21 jaar voor de PPR, en toen die partij in 1991 opging in GroenLinks, 4 jaar voor de provinciale partij Delta Anders. Hij zette zich jarenlang in, en met succes, voor een open stormvloedkering in de Oosterschelde.

In 1974 werd Van Waterschoot lid van de Eerste Kamer voor de PPR. Hij was woordvoerder Onderwijs, Verkeer, Volkshuisvesting, Milieu, Landbouw en Visserij. Bovendien was hij vier jaar lang voorzitter van de vaste commissie voor Onderwijs en Wetenschappen. Constant van Waterschoot stond bekend om zijn dossierkennis, zijn integriteit en zijn taalgebruik. Hij was het die voor het eerst het woord "achterkamertjespolitiek" muntte, in deze Kamer.

Op 27 mei 1975 zei hij tijdens een beleidsdebat over Financiën: "De coördinatie van het monetaire beleid van de slanglanden komt tot stand in frequent informeel overleg, zoals het heet. Wij noemen dit 'achterkamertjespolitiek'." In tegenstelling tot "achterkamertjespolitiek", dat niet meer uit ons vocabulaire is weg te denken, is het woord "slanglanden" bij mijn weten geen vast onderdeel van de Nederlandse taal geworden. De slang stond overigens voor de valuta van de EG-lidstaten, die slechts binnen een vastgestelde bandbreedte ten opzichte van elkaar mochten bewegen. Met de komst van de euro verdween die slang, maar "achterkamertjespolitiek" bleef.

Wat de Eerste Kamer betrof, vond Van Waterschoot dat deze beter een regionaal karakter kon krijgen, al zag hij ook wel het voordeel van de senaat in de huidige vorm. Eerste

Kamerleden zijn dan wel niet direct gekozen, ze hebben wel een sterke betrokkenheid bij de samenleving. Hij zei daarover: "Je bekijkt het (als senator) toch niet op de beroepsmatige manier als in de Tweede Kamer."

Bij zijn vertrek uit de politiek in 1995 zei hij dat de jaren wel waren gaan tellen. "Je loopt op je asem," zei hij in het Zeeuws. Na een kwarteeuw vond hij het mooi geweest.

Naast zijn werk als docent en volksvertegenwoordiger was Constant van Waterschoot betrokken bij veel maatschappelijke organisaties. Zo was hij onder andere voorzitter van Nationale Vereniging De Zonnebloem, voorzitter van Natuurbeschermingsvereniging West-Zeeuws-Vlaanderen en voorzitter van de Nederlandse Rijwiel Toer Unie. Fietsen bleef hij tot op hoge leeftijd doen, evenals erover schrijven voor Toer Fiets Magazine.

Constant van Waterschoot bezat het talent om met mensen van allerlei verschillende achtergronden op gelijke voet te kunnen spreken. Een talent dat hem in alle facetten van zijn leven van pas kwam: in het onderwijs, in de politiek en bij zijn andere maatschappelijke functies.

Moge ons respect voor zijn persoon en zijn verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor zijn familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel. Ik schors de vergadering, zodat u met mij de condoleances kunt overbrengen aan de familie in de Hall.

De vergadering wordt enkele ogenblikken geschorst.